

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Evropsko mejnarodno razsodišče.

Vprašanje, katero je pred kratkim v španjskem senatu spraval na dnevni red senator Marcoartu, da se ustanovi mejnarodno evropsko razsodišče, ni sicer novo, a vsekakor je zanimivo videti, kako od časa do časa to vprašanje prihaja zopet na površje, in da se je ravno sedaj zopet pojavilo v korporaciji, kakeršna je senat španjski. Ni še dolgo temu, sklenile so ljudovlade južnoameriške, da se imajo v bodoče vsi nastali prepiri mej njimi razsojati po razsodiščih, da se tako izognejo pogubnim vojnem, in tudi v drugih slučajih dale so nam baš ameriške Zedinjene države izgled, da se je tem potom dala preprečiti preteča vojna. Seveda je tudi istina, da so razmere ameriške dokaj drugačne od naših evropskih.

Če pomislimo, kako morilne in grozovite so postale vojne z novodobnim orožjem, kako vse države z nekako mrzlično strastjo in z naporom vseh sil skušajo prekositi druga drugo v izumljenji in vpeljavanji novih pušek in topov, novega strelnega prahu in jednacij leto za leto milijone in milijarde požirajočih vojni pripravi, mora vsak človekoljub, komur je istiniti napredek človeštva pri srci, z veseljem pozdravljati vsako izjavo in vsak poskus, ki meri na to, da se odstrani od narodov evropskih grozoviti poziv na „ultima ratio regum“ na grom topov in pušek in na žvenketanje britkih sabel.

Tudi v Evropi to vprašanje ni nikakor novo. Že mogočni francoski kralj Henrik IV. pečal se je ž njim, seveda v dahu svojega veka. Pojavljalo se je pa potem pozneje v sledečih stoletjih, in mnogokrat so se tudi uspešno razsojevala razna preporna vprašanja po posamičnih vladarjih, papežih, ali pa slovitih pravniških učenjakih, katere so bile prepričajoče se države pozvale za razsodnike. Iz najnovejših časov omenjamo naj samo slučaja o Karolinških otocih, ko je bil razsojevalec papež Lev XIII., ali pa oni o vzhodnih železnicah, v katerem je bil za razsodnika postavljen sloviti profesor Gneist. Cesar Fran Josip I, belgijski kralj Leopold II, cesar Viljem I. bili so večkrat pozvani za razsojevalce in vršili ta svoj posel s primernim uspehom.

Nasvet, ki ga je stavil senator Marcoartu, gre za jeden korak dalje. Namestu pojedinih razsojevalcev osnoval naj bi se evropski areopag, kateri bi stalno deloval in kojega razsodbam naj bi se pokoravale vse države evropske. Tudi to skušalo se je že deloma uvesti — kakor ob priliki mejparlamentarne konference v Parizu in mejameriškega kongresa v Buffalo. Kar daje predlogu, stavljenemu v španjskem senatu, večjo važnost, je to, da se je španjski minister vnanjih zadev izrekel za predlog ter obljubil, da hoče storiti vse, kar bode mogoče, v podporo njegovo. Za utemeljevanje svojega predloga Marcoartu nasvetuje, naj bi se vsprejelo deset držav članic družega reda v kongres šestih velevladij. Da se pa doseže ravnotežje mej malimi in velikimi, naj bi se osnovala mirovna zveza Španjske in manjih držav, katera bi potem zahtevala, da ta zveza sekundarnih držav ustopi v evropski kongres. Vse države evropske zavezale naj bi se v petletno premirje in mir, v katerem času bi bilo pač mogoče osnovati mejnarodno državno razsodišče. To bi bilo jedro predloga, kakor je bil stavljen v teoriji.

Bolj ko kje drugej velja seveda žalibog tukaj Götthejev izraz „o sivi teoriji“. Kajti težko je pričakovati, da bi velevladi meni nič tebi nič bile jednoglasne v sklepih pri obravnavanju takega vprašanja, katero tako do živega sega in čegar ugodna rešitev bi tako temeljito predrugačila vse razmere. Večina nemških in židovskih listov že sedaj skuša dokazovati, da bi v prvi vrsti Francoska in pa Ruska bili protivni izvršitvi jednacega predloga, da oni imata skrivne nakane, da oni hočeta z orožjem poravnati še nekatere stare račune. Po njih nazorih je Nemška najbolj miroljubna, najbolj ona želi, da se ne ruši mir, a čudno se vjema z jednaciimi trditvami vedno ponavljajoče se žvenketanje s sablo, kakor ga čujemo ravno iz Nemčije zopet v najnovejšem času. Uprav sedaj spustil je mladi nervozni nemški cesar jednega svojih vojevitih govorov, kakor da je že sovražnik pripravljen napasti „vzhodno Prusijo“, katera bode vedela „brantiti svoje meje“ in udariti na vruga, kakor je udarila leta 1870.

Vojne predloge v nemškem državnem zboru, ki zahtevajo vsakoletno pomnožitev za 18.500 mladib mož in povekšavajo za 58 milijonov mark že itak ogromne in skoraj neznosne žrtve, katere požira vojni moloh, govor nemškega vojnega ministra, ki napoveduje temeljite spremembe in globoko segajočo novo organizacijo nemške vojske, združene z gori omenjenim govorom so pač žalosten kontrast k nazorom španjskega senatorja, in španjskega vojnega ministra. Tolaži nas jedino to, da se je tudi v nemškem državnem zboru oglašalo več govorikov proti vedno rastočemu militarizmu, kateri so predlagali splošno razoroženje. Seveda Španjci nemajo slabe vesti, oni lahko mirno sanjarijo, mogočna Germanija pa mora stokati pod težkim vojnim oklepom, a kar je za nas najbolj žalostno, ž njo moramo stokati in tekrovati v oboroževanju tudi mi, da ostanemo nje vredni zavezniki; stokati mora z nami tudi druga naša zaveznica Italija, in manj ali več vse druge evropske države. Jeli nas bode pa to strastno tekrovanje v oboroževanju privelo do večnega miru — kateremu naj baš ono bode trdna podlaga — to je vpraševaje, čegar rešitev nam utegne prinesiti bodočnost. Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. maja.

V deželnem zboru

češkem prelagal je Vašaty, da naj deželni zbor pozove pravosodnega ministra, da prekličé svojo naredbo z dne 3. februvarja. Poslanec Mattuš je pa predlagal, da se vlada naprosi, da hitro stori vse potrebne priprave za osnovo jedne nove trgovske zbornice.

Češkonemška sprava.

Predsednik okrožnega sodišča v Mostu je povabil člane komisije za omejevanje okrajev, da se snidejo dne 27. t. m. v posvetovanje. Kaj imajo češke manjšine v nemških okrajih od nemških uradnikov pričakovati, če se dožene sprava, pokazal je predsednik pri ti priliki. Vsem članom, tudi češkim, razposlal je le nemška povabila, katerih pa niti frankoval ni. Gospod predsednik menda misli, da je njegovo sodno okrožje kje v Prusiji, kjer je

LISTEK.

Uničeno življenje.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; preložil Vinko

IV.

(Dalje.)

Jel je premišljavati svoje postopanje. Zdelo se mu je, da se je kruto vedel nasproti materi svoji. Ako pa je uvaževal, da je imel s silo biti tiran v zavod, ostal je pri tem, da drugače ni mogel početi.

Toda dvojil ni, da bi se razpor z materjo ne dal poravnati, ko bi le ne bilo Koniáša, o katerem je vedel, da bode mater strastno podpihoval.

Gospa Poliksena, spremljana od Koniáša, podala se je v svojo sobo.

„Vroča španjolska kri njegova je vzburljena“, pričela je govoriti, „ljubezen do te ženščine unela se je v njem z močnim plamenom in ne kaže je potlačiti. O moj Bog! kaj naj sedaj počnem! Kako mi je odrekel sleherno poslušnost! O, jaz nesrečna mati!“

Vzrujana hodila je gospa Poliksena po sobi. Naposled se je ustavila ter živo govorila Koniášu:

„Čestiti oče, našla sem sredstvo, kako se iznebimo tega moža, on mora iz tega kraja; dokler bode on s svojo hčerjo tu, ni se nadejati ugodne rešitve. Tega človeka mora duhovna in posvetna oblast postaviti pred sodišče; on je iz rodu, na večne čase pregnanega iz te dežele ter ne sme, ne more ostati tukaj, da le uradi pozvedo o njem. Glavar okraja prachenskega, gospod od Gamsenberka, je prijatelj naše rodovine, drug mojega ranjkega moža iz mlajših let. S pomočjo svojega urada bode poskrbel, da se ta mož vrne, odkoder je prišel.“

Ta načrt obečal je popoln uspeh, kajti v teh rečeh je bil Gamsenberk mož, kateri je s svojo oblastjo kot okrajni glavar mogel marsikaj storiti, kar bi bil gotovo že zato storil, ker je imel hčer, a gospa Poliksena ni tajila glavarjeve želje, da bi bila njiju otroka jedenkrat združena z zakonsko vezjo.

A Koniáš je dejal:

„Milostiva gospa, sedanje vojne dogodke pripisovati je nemalo delovanju glavarju okraja prachenskega, čegar središče, Pisek, se nahaja v rokah sovražne posadke, a ne samo Pisek, marveč skoro vsa mesta v okraji. Glavarjeva moč nam sedaj nič ne pomaga; gospod v Pisku je francoski maršal Broglie. Poleg tega —“ nadaljuje Koniáš z mrač-

nim glasom, — „ne živimo več pod vlado in zakoni milostive cesarice naše Marije Terezije... to žalostno novost prihranil sem za na zadnje.“

„Za Boga, čestiti gospod, razjasnite mi, kaj se je zgodilo?“ vpraša gospa Poliksena, prestrašena od Koniáševih besed.

„Šestindvajsetega dne minolega meseca dobila je vojska bavarska in francoska Prago in sedmega dne tega meseca dal se je Karel Albert, volilni knez bavarski, javno oklicati za kralja češkega. Stanovi so se tako daleč spozabili, da so se mu poklonili ter roko mu poljubujoč radovali se, da imajo Čehi zopet svojega kralja.“

„Večni Bog, ti izdajalci!“ grozi se gospa Poliksena.

„Dà, tako se je zgodilo. A bogaboječa naša cesarica dobila bode zopet nazaj svoja prava in takrat nastopi čas sodbe. Zopet bodo padale glave izdajskih gospodov in meščanov pod roko krvnikovo, kakor so pred sto in dvajsetimi leti padale glave njih prednikov upornikov, ki so prisegli Frideriku Falckemu.“

„Saj to zasluži ti izdajniki,“ pritrdi gospa Poliksena, razvnetá od besed, katere je bil Koniáš govoril s tako strastjo.

„Milostiva gospa,“ nadaljuje Koniáš, „usiljuje

uradni in občevalni jezik jedino nemški. S takim postopanjem predsednik pač sprave ne bode baš pospešil in češki člani komisije bodo gotovo vsled tega nezaupneji in oprezniji.

Vnanje države.

Srbska liberalna stranka

bode kmalu imela velik shod v Belemgradu, da se posvetuje, kako hoče postopati glede volitev za skupščino, katera bode jeseni. Kakor se kaže, bode jeseni hud volilni boj. Liberalci bodo z vso silo poskusili v nekaterih krajih spodrinuti radikalce. Naprednjaki pa tudi že premišlujejo, bi li ne bil sedaj pravi čas, da zopet stopijo na prizorišče. Večina naprednjakov pa vender misli, da za njih stranko še ni prišel pravi čas. Sicer so pa tudi preveč desorganizovani, da bi mogli upati kacic uspehov.

Pravda majorja Panice

se bode danes nadaljevala. Rusiji prijazni listi zatrjujejo, da Panica ni bil v nobeni zvezi z Rusijo, temveč je le delal na to, da bi Battenberžana poklicali zopet v Bolgarijo. Sprijazniti se nekda ni mogel s Koburžanom in je pri vsaki priliki proti njemu zabavljal. Nasproti temu se pa v obtožnici navajajo nekatera fakta, iz katerih se dá sklepati, da je vsekako bil v zvezi tudi z Rusiji prijazno stranko, če tudi ne z ruskimi oficijalnimi krogi. Pa naj bode stvar kakor koli, toliko je gotovo, da je major skušal odstaniti Koburžana in da so se našli v vojski elementi, ki so mu bili pripravljeni pomagati.

Rusija in Turčija.

Lepo število diplomatskih not je že izročil ruski veleposlanik Nelidov Porti, v katerih jo je opominjal, da poplača zaostale obroke vojne odškodnine. Na poslednjo noto Turčija niti odgovorila ni in je zaradi tega veleposlanik izročil novo noto, v kateri zahteva, da iz posojila, katero je najela, pred vsem zadovolji Rusijo; kajti sicer bi si Rusija morala pridržati eventuelne korake. Ta nota je jako presenetila turške vladne kroge, ker tako odločne besede neso pričakovali. Sedaj je pričakovati, da se Rusi odločijo, da zasedejo kako turško pokrajino v Aziji, ako jih Turčija ne zadovolji. Rusiji drugzega tudi ne ostaje, če hoče dobiti svoje plačilo.

Rumunski senat

je dovolil kredit za utrjenje Bukurešta in nekaterih drugih mest. Ker bodo vsa ta utrjenja le naperjena proti Rusiji, so dovolitvi kredita ugovarjali nekateri prijatelji Rusije. Ministerski predsednik Mano jim je pa odgovarjal, da pri ti priliki ne kaže govoriti o politiki. Utrjenja imajo jedino brambene namene. Če so govorniki hoteli vedeti, kake politični uzroki so dali povod, da se zgradé te utrdbe, bli bi morali vprašati Bratianovo vladu, ki je ta utrjenja začela. Sedanja vlada hoče le dovršiti že začeta dela. Ministerski predsednik se je torej jako izogibal vsacega političnega razgovora. Zagovarjati se s političnega stališča predloge ni upal, zato je pa vso odgovornost kar zvrget na Bratianovo vladu.

Nemški uspehi v Afriki.

Nemci imajo zadnji čas srečo v Afriki. Major Wissmann prisvaja si kraj za krajem brez velikih bojov. Dne 14. t. m. prisvojil si je brez boja Minkindani. Od kar je Buširi ujet in usmrten, nemajo uporni domačini nobenega pravega voditelja in imajo zatorej Nemci lahko delo. Pa tudi pogajanja z Anglijo zastran afriških zadev vrše se za Nemčijo baje ugodno. Kak sad bodo pa imeli sedanji nemški uspehi, se pa še ne ve. Domačini so še ravno tako nevoljni na Nemce, kakor so bili poprej. Bojé se le nemške vojne sile. Naj pa Nemci odpokličejo vojake domov, pa bode buknil nov ustanek.

se mi misel, da bi Dobran utegnil biti jeden izmed mnogobrojnih ogleduhov, s katerimi je Karel Albert poplaval češko deželo . . .

„Sveta devica!“ seže gospa Poliksena Koniášu v besedo, „čestiti oče, iz vas govori sveti duh. Prav taka je ta reč; odtod njegov tajni prihod mej Čehe, odtod vsaka tista opreznost . . .“

„Kakor sem zvedel, je potomec čeških upornikov, tedaj velik sovražnik jasnega rodu Habsburškega; zato mora služiti bavarskemu ali pa saskemu. Poslednji trpi v svoji deželi potomce čeških krivo-vercev, dà, je celó dovolil, da grof Zinzendorf na svojem posestvu v Lužici ustanovi posebno naselbino zanje. Ta človek je v istini nevaren deželi in cerkvi.“

„Zategadel moramo skrbeti zato, da se izroči pravici“, pravi gospa Poliksena; „damo dobro paziti nanj, da dobimo dokazov, in kadar pride ugodni čas, pošljemo poročilo glavarju. Zato, čestiti oče, si prizadevajte, da uverite mojega sina, da hodi po krivih potih.“

„Storil bodem tako, milostiva gospa, in na-dejam se, da moje delo ne bode brezuspešno,“ od-govori Koniáš.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Gorice 16. maja. [Izv. dop.] Danes je bila zadnja huda, a nekrvava bitka v boji za mandate v našem mestnem zastopu. Volilci I. razreda so imeli voliti samo jednega zastopnika, a tudi za tega jedinega so se stranki liberalna in konservativna strastno trgali. Izmed okoli 360 volilcev prišlo jih je 258 na volišče. Liberalci ali municipalci so imeli za kandidata lekarničarja, c. kr. dvorn. zalagatelja Cristofoletti-ja, konservativci pa upokojenega c. kr. okrajnega glavarja Cirila Bortolotti-ja. Na obeh straneh so delali, in obdelovali, kolikor se je le dalo samo, da ne z enakimi sredstvi. Zmerna stranka se je tudi v tem oziru skazala zmerno, spolnovaje svojo dolžnost v mejah dopojnosti. Na nasprotni strani pa je že kandidat sam v agitovanji zase presegal vse meje, usiljujé se tako nujno in nadležno, da je že vsem presedalo. Kaj neki more biti lekarničarju toliko na tem, da množi število onih v mestnem zastopu, kateri dovoljujejo demonstrativno denar za Dantejev spomenik v Tridentu, za podporno društvo v Rimu v pomoč avstrijskim begun-cem itd. C. kr. dvorni zalagatelj in pa zastopnik take stranke, to se pač ne ujema. To so sprevideli tudi volilci pustivši ga v II. in I. razredu na cedilu. Naj se tolaži s tem, da ni padel sam, ampak, da je, kakor on, dvakrat padel celo predsednik „Pro patrie“ in da so padli sploh vsi tovariši priporočeni po propadajoči municipalni svojati. „Solamen est socios habere dolorum.“ — V še večjo tolažbo pa naj mu bo to, da prihodnje leto padejo še drugi tovariši. Statistika letošnjih volitev nam daje zanesljivo poročstvo za to, da je municipalni stranki in njenim potratam odklenkalo.

Kandidat konservativne stranke Bortoletti je dobil danes 153 glasov, nasprotnik 103; to je v prvem razredu sijajna zmaga. Nam pa je posebno ugodno znamenje to, da je z novim izvoljencem ustopil v naš mestni zastop prvi — Ciril.

—r—

Z Vranskega 18. maja. [Izv. dop.] Neiz-prosna smrt vzela nam je iz naše sredine vrlega narodnjaka, blagega dobrotnika potrebnih in posebnega prijatelja šolskega, gospoda Ivana Gaberška okrajnega tajnika i. t. d. na Vranskem.

Izdihnil je svojo dušo dne 17. t. m. ob 6. uri zvečer previden s svetstvi za umirajoče. Bolehal je sicer že dalje časa (2 leti) a njegov bistri duh vzdrževal in prisilil je slabo telo, da je moralo skoro do zadnjega dneva poslovati. Delal je sploh vedno naporno, bil je dopisnik mnogoterim časnikom, naročnik pa toliko, da sem se le čudil, kako more toliko tvarine pri svojem obilnem poslovanji še prebaviti. Svetoval in podpiral je zlasti v uradnih stvareh, v katerih je bil vešč, kakor malokdo, vsakoga, kdor ga je pomoči prosil, in teh ni bilo malo, nizkih in visokih, bogatih in ubogih. Teh vednostij pridobil si je deloma pri c. kr. okr. glavarstvu Celjskem kot šolski referent skozi 12 let, deloma po temeljitem učenju in mnogovrstni praksi. V prijateljskih krogih odkritosrčen, v društvu dovtipen in kratkočasen bil je pravi magnet, okolu katerega se je vse rado zbiralo. Posebno pa moram omeniti njegovega plemenitega domoljuba. Ranjki Ivan ni samo na jeziku svoje narodne zavesti imel, ampak pokazal jo je neustrašljivo povsod in javno. Že v Celji pomagal je oživiti takratno mlačno življenje v čitalnici. Po njegovem prizadevanju osnoval in upeljale so se ondi gledališke igre; bil je zlasti glavni pospeševatelj „kat. podp. društva“. V prejšnjih letih bil je vrl pevec in baš to mu je baje ucepilo smrtonosno kal neozdravljive bolezni.

Posebno plodonosno delovanje pa imamo za-beležiti za ranjkim za njegovega bivanja na Vranskem. Izgledno in korektno poslovanje pri okrajnem zastopu in dveh občinah daje mu priznanje višjih oblastev. Za trg Vranski je pa nepozaben zaradi ustanovitve gasilnega društva, katero je jedno prvih in najlepše organizovanih. Kot prijatelj šolskih otrok potrudil se je, da ubožnim pridobi opoludansko kosilce; s pomočjo drugih šolskih dobrotnikov pa jim je kupil lepo šolsko bandero. Kolikim pa je napravil obleke, ter gmotno (osebito dijake) podpiral, to jih le malo ve, ker se s takimi rečmi ni rad bahal. Tudi „Savinjski Sokol“, čegar tajnik in v zadnjem času podstarosta je pokojnik bil, bode žaloval na njegovi izgubi, ker njegova ognjevitá beseda in pa dejanska podpora privedla sta imenovano društvo do sijajnih uspehov, katere je uživalo pri raznih prilikah. Sploh pa se mora reči, da je bil ranjki

pri vseh narodnih podjetjih v Savinjski dolini in tudi zunaj nje delujoč in vse lepo in dobro pospešujoč. Takih uspehov nema kmalu kdo pokazati, zatorej je na smrtni postelji s polnim prepričanjem lahko rekel: „Nesem zaman živel; storil sem, kar sem s svojimi močmi mogel“. Mi pa, ki s Tvojo soprogo vred srčno po Tebi, dragi Ivan, žalujemo, kličemo Ti ob Tvoji krsti: Bog Ti Tvoja dobra dela poplačaj, večna luč naj Ti sveti na veke. Amen!

Izvestje o delovanji „Dramatičnega društva“ v Ljubljani.

Od 30. marca 1889 do 10. maja 1890.

Poročal tajnik Anton Trstenjak.

V zmislu pravil ima „Dramatično društvo“ vsako leto občni zbor meseca maja, torej v dobi, ko se končajo gledališke predstave ter zavlada zopet za nekaj mesecev tihota na naših slovenskih deskah. Tudi letos je društvo dovršilo svoje delo in meni je nalog in dolžnost izvesti Vas v ozkem okvirji svojega izvestja o delovanji „Dramatičnega društva“ v obče ter posebe še o gledaliških predstavah, vršečih se tudi letos v dvorani Ljubljanske čitalnice.

„Dramatičnemu društvu“ je namen pospeševati slovensko dramatiko v obče ter posebe pomagati, da vzraste slovenska dramska književnost. Kolikor je ta namen doseglo preteklo leto z gledališkimi predstavami v Ljubljanskem društvu ter izven Ljubljane po naši Sloveniji, to Vam hočem podati in pokazati v kratkih potezah, da tako poudarim plemenite kulturne težnje našega društva in da vzbudim zanimanje še katerega rodoljuba za „Dramatično društvo“, katero gotovo zaslučuje, da ga izdatneje podpirajo sinovi našega naroda.

Zadnji občni zbor je bil dne 30. marca 1889. in na tem zboru je bil izvoljen nov odbor, in sicer za predsednika g. dr. Ivan Tavčar, za blagajnika g. dr. Josip Stare, za odbornike pa gg.: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Drenik, Ivan Hribar, prof. Fran Levec, ces. svetnik Ivan Murnik, Peregrin Kajzelj, prof. Luka Pintar, prof. Makso Pleteršnik, Anton Trstenjak in Ivan Železnikar.

Koj v prvi odborovi seji dne 6. maja 1889. izvolil si je odbor za podpredsednika g. dr. Karla viteza Bleiweisa-Trsteniškega, a za tajnika Antona Trstenjaka.

Vsi odborniki so vstrajali v odborništvu, le dva člana, blagajnik g. dr. Jos. Stare in prof. M. Pleteršnik, izstopila sta koncem društvenega leta radovoljno iz odbora.

Odbor se je konstituiral v zmislu dvaštvenih pravil ter je izbral izmed sebe znanstveni in igralni odsek, ter so bili voljeni v znanstveni odsek gg.: dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, Ivan Hribar, ces. svetnik Ivan Murnik, prof. Luka Pintar, prof. M. Pleteršnik, Anton Trstenjak, Ivan Železnikar; v igralni odsek pa gg.: dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški, Fran Drenik, dr. Josip Stare, Anton Trstenjak, Ivan Železnikar.

Kaj je namen obema odsekoma, to natanko določujejo pravila. Znanstvenemu odseku jo naloga presojsati in pripravljati dela za tisek in predstave odmenjena; igralnemu pa skrbeti o vsem, česar je treba za skušnje, igrokaze, skupno branje iger in za društveno učilnico, v obče torej skrbeti za repertoar ter nadzorovati gledališče, izročeno mu je torej notranjega poslovanja vodstvo.

Odbor je imel 11 sej, 5 odborovih in 6 sej igralnega odseka, v katerih sejah se je bavil s stvarmi, o katerih govori izvestje.

Vse delovanje „Dramatičnega društva“ zrcali se v gledaliških predstavah; te predstave so odsev one blažilne moči dramskih proizvodov, s katero se trudi društvo uplivati na blaženje lepega življenja, v obče vsega društvenega življenja. Potem takem umeje se samo ob sebi, da je društvo posebno pozornost obračalo na izbor gledaliških predstav, ter je v tem pogledu storilo vse, kolikor se je le storiti dalo s skromnimi denarnimi sredstvi, ki jih ima in dobiva „Dramatično društvo“ v doseg in prospeh slovenskega gledališča.

Domače stvari.

— (Biskup Strossmayer.) O potovanji v Rim čitamo v „Obzoru“: „Vse Dunajske in Peštanske novine imajo sledečo brzojavko iz Rima:

„Ogerski listi javili so, [da je biskup Strossmayer ponudil kuriji svoje posredovanje, da se mirnim potom reši prepri, ki je bil nastal mej sveto stolico in Črnogoro glede načina, kako naj se izvede konkordat, sklenen prošlo leto. Priznaje se, da je monsignor Strossmayer pri pogovorih, ki so se vršili v svojem času s Črnogoro — podpiral kurijo, kakor je to njegovo bogato izkustvo in poznavanje zemlje in naroda s seboj donášalo, s svetom in dejanjem, a vender ni nikdar te stvari samostalno zastopal i težko da misli prevzeti nalogo, katero mu pripisavajo madjarski listi. Ako se je napotil v Rim, to potovanje ne znači nič družega, nego vladikam običajni dohod ad liminal!“

— (Na vseučilišči v Gradci) bil je dne 16. t. m. gosp. Ivan Trtnik iz Spodnje Šiške promoviran doktorjem filozofije.

— (Iz akad. društva „Triglav“) se nam piše: Zadnje dni došlo nam je iz Prage poročilo, da je zgotovljena naša zastava. Rojaki naši bivajoči v zlati stolici javili so nam, da je zastava jako lepa, da smo slobodno ponosni na njo Triglavani. Naša slavnost bi se imela vršiti prav za prav na duhovo, ali glede na to, da imajo gg. učitelji ob tem času glavni svoj shod, preložili smo slavnost na nedeljo 1. jnnija, ker jih ne bi radi pogrešali v svoji sredini. Naši pevci se pridno vadijo, vadijo se tamburaši, delajo se vse potrebne priprave. Spomenica ima te dni priti iz bele Ljubljane. Pri naših pripravah pa nas podpirajo prav izdatno vrli Središčani, v katerih sredi bomo obhajali najznamenitejšo slavnost našo. Tndi kumico je dobila naša zastava pretekle dni. Milostiva gospa Geršakova blagovolila je prevzeti kumstvo ter biti tako zaščitnica. V raznih nemških listih je bilo čitati zadnje dni, da nam je prepovedalo namestništvo slavnost, a to ni res, in one izjave protivnih nam časnikov gredo na rovaš: „Namenov slabih sad so Vaša dela.“

— (Iz Zagreba) piše prijatelj našemu listu: Kakor znano, praznovalo bode naše častito telovadno društvo prihodnje leto blagoslovljenje svoje zastave. Da si dobi sredstev za to slavnost, priredilo bode sedaj o Binkošti v Maksimiru velikansko slavnost z raznovrstnim vspeodom. Štiri vojaške godbe bodo skupno igrale same slovanske skladbe. Pri ti Sokolski slavnosti sodeloval bode tudi klub Sokolskih biciklistov in tamburaška društva. Da naš mladi naraščaj skrbno goji pesem hrvatsko, dokazuje lepi broj in napredek vseh tukajšnjih pevskih društev, kakor so: „Kolo“, tipografsko društvo „Sloga“, trgovsko društvo „Merkur“, delavsko društvo „Svoboda“. Vredno je tu omeniti tudi rodoljubnih naših krasotic, katere so se radovoljno odzvale vabilu odborovemu in bodo vse v sokolski opravi kot „Sokolašice“ 200 na broji v kioskih prodajale razno nasladi. V odboru, kateremu je na čelu dr. Antolković in kateri je razdeljen na 10 pododborov, je vsega vkupe nad 100 gospodov, a vsi imajo polne roke dela, da se prvi binkoštni praznik dostojno proslavi. — Na ti velikaneki slavnosti čuli bodemo nad 300 glasbenikov in vojaške godbe igrale bodo najnovejšo skladbo kapelnika Šincla, zloženo po ruskih pesmih, katere je Slavjanskij s svojim zborom pel. To bode izvestno muzikalen užitek prve vrste. Dočim v Vas vojaška godba ne sme gojiti krasnih slovanskih pesmij, tekmujejo v nas kapelniki mej seboj, da na javnih prostorih proizvajajo slovanske skladbe in občinstvo je nedavno na trgu kapelniku priredilo ovacijo.

— (Denarna obrtniška pomočna družba), uknjiženo tovarstvo z omejeno zavezo, imelo je v nedeljo ob 11. uri dopoludne v mestni dvorani štiriintrideseti občni zbor pod vodstvom svojega ustanovnika in skozi vsa leta ravnatelja gosp. J. N. Horak-a, v navzočnosti mnogih gospodov društvenikov. Vodja g. J. N. Horak otvoril je zborovanje, pozdravlja društvenike, katerih je preteklo leto bilo 295, torej dva menj nego lani. Denarnega prometa je bilo 337.950 gold. 63 kr., mej temi v izdatkih samo za mala posojila 248.581 goldinarjev 44 kr. Za dobrodelne namene izdalo se je 150 gold. 98 kr., vsled neizterljivih posojil pa se je moralo odpisati 170 gold. Upravni promet znašal je 670.145 gold. 2 kr. Iz tega je razvidno, da uživa obrtniško pomočno društvo zmirom večje zaupanje mej občinstvom Ljubljanskim in po vsi deželi. Knjigovodja g. A. Prelesnik, prečita bilanco za preteklo leto. Imetek kaže: 1.) Gotovina 31. dec. 1889: 2348 gold. 32 kr.; 2.) Posojila:

130.953 gold. 38 kr.; 3.) Vrednost inventara: 455 gld. 94 kr.; in 4.) Kupnina kot vrednost društvene hiše: 11.000 gold.; skupaj 144.757 gold. 64 kr. Dolgovi pa znašajo: 1.) Upravni deleži: 11.875 gold. 39 kr.; 2.) Kapitalizovanje obresti od teh: 578 gold. 76 kr. 3.) Hranilne uloge: 93.019 gold. 86 kr. 4.) Kapitalizovane obrestij od teh: 4096 gold. 70 kr. 5.) Za leto 1890 predplačane obresti od posojil: 2201 gold. 1 kr. 6.) Izposojila: 11.500 gold., in 7.) rezervni zaklad: 21.485 gold. 62 kr., skupaj: 144.757 gold. 64 kr. Proti bilanci ni nikakega ugovora in načelnik pregledovalnega odseka g. Ivan Zor izjavi, da se je vse z glavnimi in pomočnimi knjigami primerilo in v redu našlo, ter nasvetuje, naj izrek društveniki načelstvu absolutorij. Zbor pritrdi. V ravnateljstvo izvolijo se na tri leta sledeči gospodje: Ferdo Bilina, Ivan Mathian, Fran Geba, Jakob Naglas, Dragotin Hinterlechner. V pregledovalni odbor gg.: Ivan Zor, Fran Pilko in Peregrin Kajzel. Po predlogu ravnatelja g. J. N. Horak-a dovoli se za učence pri katoliškem rokodelskem društvu 10 gold.; za šolsko društvo sv. Cirila in Metoda 10 gold., in za vdove ubožanih obrtnikov 30 gold. Zbor pritrdi jednoglasno. Na željo g. društvenika Vinko Čamernik-a bode se odslej računski sklep razdelil ob jednom z vabilom k občnemu zborn, da bodo društveniki imeli čas pregledati ga. Društveno načelstvo je obljubilo, da se bode po tem ravnalo in gosp. J. N. Horak je potem sejo zaključil.

— (Majales.) Jutri zjutraj odpelje se z gorenjskim vlakom do 200 učencev tukajšnje velike realke s gg. profesorji na Gorenjsko, nekateri k sv. Joštu in potem v Škofjokloko, drugi v Podnart in potem peš v Tržič praznovat „majales“. Pri ti priliki bode prvokrat svirala godba, ustanovljena mej realci.

— (Pazite na otroke.) Na spodnjem Rožniku prigodila se je preteklo soboto nezgoda, katera hvala Bogu do sedaj ni imela resnejših nasledkov. Štiriletno dete znanega domoljuba, približalo se je preveč psu, na verigi priklenjenemu, ki je dete ugriznil v stegno. Včeraj popoldne preiskal je okr. živinozdravnik psa, pri katerem pa se ni našlo nikako sumno znamenje, da bi utegnil biti morda stekel.

— (Irredenta v Ljubljani.) Da po italijanskih mestih, kjer mnogokrat primanjkuje onih prostorov, katerim Angleži dajejo pri urejevanji hiš mnogo pozora, človeku marsikrat prileti na glavo „škarnicelj parfuma“, je znano. Nekaj jednacega pripetilo se je nekemu gospodu, idočemu včeraj zvečer proti deveti uri s hčerko svojo skozi Židovske ulice. V obliži Gerlizzijeve hiše priletela je nanj obilica nesnage, ki niti ni bila shranjena v „škarnicelji“. Želeti bi bilo, da se jednake stvari ne bi dogajale, a če se dogajajo, da bi se kaznovala.

— (Tatvina.) Preteklo noč zlezel je neznan tat v pritličje Jerinove hiše na cesti v Mestni Log in pokral dva prstana, dve zlati broši, 40 gld. denarja in še druge zlatnine, vsega vkupe v vrednosti do 100 gld. Tatvine sumen je že večkrat kaznovani tat Breskvar, po domače Štoc, ki je pa ubežal.

— (Iz Postojine) došla nam je vest, ki je za Postojinsko jamo zelo važna. Par pogumnih in vstrajnih gospodov našlo je namreč po velikem naporu naravno podzemeljsko zvezo mej Postojinsko in Otoško jamo. Po tem podzemeljskem kanalu teče Pivka, v njem je več slapov in jezer. Omenjeni preiskovalci dospeli so po rečenem predoru do Otoške jame in sicer pod takozvani „Belvedere“. S tem je dognano, da je Otoška jama le oddelek Postojinske. Ker smo dobili obširen popis in tudi situacijski načrt omenjenega predora, bodemo natančneje o tem poročali v jedni prihodnjih števil.

— (Iz Kočevja) pripeljali so včeraj za dva vagona premoga, katerega odpošljejo po železnici v Trbovlje, menda zaradi tega, da se bodo ondu delale poskušnje glede kurilne moči Kočevskega premoga.

— (S Toplic na Dolenjskem.) Dne 17. t. m. popoldne začel se je rog gasilnega društva, katero se je tudi takoj polnoštevilno zbralo, da odide pod vodstvom svojega vrlega načelnika v Poljane, kjer je bil požar. Gorela je slamnata streha posestnika Šauerja. Da se ni ljudstvo iz vseh stranih tako hitro zbralo, bil bi gotovo nesrečen dan za vso vas, kajti hiše so jako nagosto in skoro vse s slamo krite. Streha omenjenega posestnika bila je takoj polna ljudij, ki so neustrašeno pulili gorečo slamo

raz njo ter donášali iz bližnjega vodnjaka vodo, da so preprečili razširjenje ognja. Vso nesrečo zakrivali so otroci, ki so zakurili na podstrešji. Naša požarna bramba sicer ni imela tu mnogo opravila, a čast ji gre, da je jako hitro pripravljena na pomoč.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. maja. Danes pričel cesar tridnevno ogledovanje vojaškega ostroga v Brucku. V spremstvu cesarjevem je tudi nemški vojaški atašé in semkaj došla deputacija pruskih častnikov. Ogledovanje, katero se je vršilo na popolno zadovoljnost cesarjevo, vršilo se je od 6. do 9^{3/4} ure dopoludne.

Dunaj 20. maja. Taaffe pojde tekom tega tedna v Prago, da se udeleži pogovorov o deželnozborski volilni reformi v češkem veleposestvu, kateri pogovori so se bili pri konferencah na Dunaji določili.

Solnograd 20. maja. Stolni kapitel volil nadškofa. Izvoljen je stolni prošt in namestnik škofov Haller.

Linc 20. maja. Deželnega zbora izredno zasedanje otvoril je deželni glavar z naudušeno vsprejetim „hoch!“ na cesarja. Potem vsprejel se je deželnega odbora predlog, da se povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije napravi deželna ustanova.

Razne vesti.

* (Na Dunajskem vseučilišči) se je dne 19. maja odkril spomenik Janezu Oppolzerju in sinu njegovemu Teodorju Oppolzerju. Pri slavnosti bilo je več odličnih gostov, profesorjev in dijakov.

* (Stanley — ženin.) Slavni prepotovalec Afrike Stanley zaročil se je, kakor se poroča iz Londona, z znano slikarico Dorothy Tennant. Svatha ima se vršiti početkom meseca julija.

* (Prve žrtve novega strelnega prahu.) Krogelivnica v Aviglianu v Piemontu pogorela je vsled unetja brezdimnega prahu mej izdelovanjem in poginilo je 19 osob, mej njimi vodja oddelka za projekte. Razen teh, ranjenih je osemnajst osob, izmej njih pet težko. Sreča je še bila, da se ogenj ni prijel magacinov za dinamit in projekte.

* (Uzorne delarne.) Da povzdigne obrt, je ruska vlada sklenila v večjih selih osnovati uzorne delarne, kakor je tudi poprej bila osnovala za uzorne kmetije. V taci delarnicah bode narod imel priliko priučiti se raznim rokodelstvom. Omeniti je pa tudi, da je Rusija poslednja leta osnovala tudi veliko številno jako praktično urejenih nižjih in srednjih obrtnih učilišč.

* (Po smrti oproščen.) Lani sta bila v Oseku obsojena dva brata zaradi neke tatvine. Proti obsodbi se je uročila pritožba ničnosti. Stol sedmorce je obsodbo prvega sodišča razveljavil. Dan pred obravnavo o pritožbi ničnosti je pa bil jeden bratov v ječi umrl, bil je torej oproščen jeden dan po smrti.

* (Razstava v Ruščuku.) V Ruščuku bode poljedelska in obrtna razstava, katera se prične dne 1. septembra po pravoslavnem kalendarju. Za to razstavo delajo se že velike priprave.

* (Medvedji lov v Pratru.) Preteklo soboto ušel je po končani predstavi v Fürstovem gledališči mali malayski medved. Žival, ki je velikosti srednjega psa, prišla je v gostilno „Pri zlatem križu“ splezala tam na drevo, mej smehom, a deloma tudi strahom navzočnih gostov. A le kratki bili so trenotki svobode, kajti pribiteli strežniki ujeli so ga kmalu z zanjkami in odvedli nazaj v kletko.

* (Usmrčenje v Bosni.) Dne 2. avgusta 1887 napali so roparji bogatega mohamedanskega trgovca Avdijo Sarajlijo iz Male Kladuše, ki se je vračal s svojim slugo Omerjem Kovačevićem s semnja v Veliko Kladuše. Roparji so trgovca s strelom ranili, potem mu pa prerezali grlo in mu vzeli 1704 gold. Oblastvu se je pa posrečilo priti na sled zločincem, ki so mohamedovci Musafar Grahović, Osman Keserović, Muja Mehić in Obron Rahmović, vsi iz Velike Kladuše. Sodišče v Bihaći je dne 29. oktobra lanskega leta prva dva obsodilo na smrt, Muja Mehića v petnajst- in Rahmovića v dvanajstletno ječo. Ker prva dva nesta bila pomiloščena, so ju obesili dne 6. t. m. ob 6. uri v Bihaći v pričo mnogo gledalcev, največ muhamedovcev.

* (Zakonaželjna rodbina.) Predzadnje nedelje je v katedrali v Sofiji bila poroka vdove Ivanke Štefanove, ki je že nad petdeset let stara, in njenih dveh hčer. Vse tri neveste šle so skupno v cerkev, kjer je bila poroka v pričo mnogih gledalcev.

* (Velocipedna tekmovalna vožnja čez Ameriko.) V Parizu došli champion angleških velepedistov, John Welton, pozval je francoske tovariše na tekmovalno vožnjo čez Ameriko. Welton obeta, da bode izvršil vožnjo preko ozemlja vseh zjedinenih držav na biciklu v 45 dneh.

* (Proti bankroterjem.) Na Kitajskem že 900 let ni skoro noben trgovec napovedal krize. Temu je pa uzrok strog zakon, kateri je izdal cesar Hi-Tlung. Po tem zakonu kaznujejo se predsednik, blagajnik in ravnatelj podjetja, ki bi napovedalo konkurz, s smrtjo in njih glave se imajo na kole natakati v mestu. Ta zakon je napravil tak upliv, da nobeno podjetje ne napravi krize in torej oblastva niti prilike nima, posluževati se strogega zakona.

* (Afričanska tajna zveza.) Kardinal Lavigerie je nedavno poslal Bruseljski konferenci poročilo o misijonih v Afriki in o sovražnem postopanju Arabcev v Afriki. Kardinal obširno pripoveduje, kako se je osnoval katoliški misijon v Ugandi, in da so Arabci nekatere zamorce pobili, ker so pristopili h krščanstvu. V Afriki je neka tajna zveza, katere namen je, boriti se proti kristijanstvu in Evropcem. To tajno zvezo osnoval je Snussi, fanatični algijski glavar, v začetku tega stoletja. Ta zveza ima zagovornike pri dvoru v Kajiri in celo v Carigradu. Snussisti so sedaj posebno razširjeni v Severni in Vzhodni Afriki, prirejajo love na robe v vse mogoče kraje in mnoge tudi pregovoré, da se zadovoljno pridružijo slugam njih sekte in zanje delajo v saharjskih oazah, kjer je njih glavno zbirališče. Sedaj že imajo veliko premoženje. Vodje Snussitov imajo nekda v Tripolisu in južnem Tunisu veliko, da prav neomejeno oblast, ker so vsi turški uradniki v teh krajih člani te zveze. Ta zveza ima tudi svojo vojsko in sicer nad 30.000 pešcev in 15.000 konjnikov, ki so vsi oboroženi z dobrimi puškami. Da, celo topove ima ta vojska. Nekateri člani te zveze pa potujejo pod raznimi pretvezami po mohamedanskib krajih severne Afrike in prebivalstvo šuntajo proti Evropcem in kristijanom.

* (Grozovit razpok soda s smodnikom.) Velika nesreča dogodila se je v Havani. V neki mešani trgovinski zalogi razpočil se je sod s smodnikom. Hiša bila je popolnoma razrušena. Mrtvih je 22 oseb, mej njimi konsul Venezuelski in 4 poveljniki gasilnega društva. Ranjenih je blizu 100 oseb.

* (Štiridesetkratni poštni stroški.) Čuden slučaj se je nedavno prigodil v Radzionku v Tarnoviškem okrožju v Gorenji Štežiji. Podružnica Vratislavske banke v Gleiwitzu si je po pošt-nem povzetju izplačala neko terjatev, znašajočo jeden vinar. Poštni stroški so znašali 40 vinarjev.

* (Nevaren tat.) Pri poslednji porotni obravnavi v Budejčevicah je bil dne 10. maja obsojen tat Janez Trippes, na osem let težke ječe. Obtožen je bil nič manj, kakor 30 tatvin, poleg tega pa še zaradi napačnega zglašenja, vlačugarstva in pa, da se je odtelal policijskemu nadzorstvu. Porotniki so jednoglasno potrdili vsa vprašanja.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti, do jedi in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. maja	7. zjutraj	733.5 mm.	18.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.4 mm.	23.6° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	734.6 mm.	16.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 19.2°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 89.35	gld. 89.45
Srebrna renta	90.15	90.05
Zlata renta	110.60	110.45
5% marcna renta	101.55	101.40
Akcije narodne banke	958.—	961.—
Kreditne akcije	310.50	303.—
London	117.75	117.60
Srebro	—	—
Napol.	9.38 1/2	9.37
C. kr. cekini	5.55 1/2	5.55
Nemške marke	57.80	57.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	90
Ogerska papirna renta 5%	99	85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	50

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Zahvala.

Za presrečne dokaze sočutja vsled bitke izgube naše nepozabne soproge, oziroma matere, gospe

Karoline Bianzani roj. Werli

ter za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu izre-kamo gg. sorodnikom, prijateljem in znancem iz Logatca, Cerknice, Postojine in Planine, zlasti pa častiti rodbini Tollazzi-jevi s tem svojo najtop-lejšo zahvalo.

Planina, dne 19. maja 1890.

(412)

Žalujoci ostali.

Dopisovalec

(Correspondent)

(409-2)

vsprejme se takoj v večji tovarni. — Zahteva se lepa pisava in zmožnost slovenskega, nemškega in laškega jezika. — Natančneje pove upravništvo „Slov. Naroda“.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mo-jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja rolitnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Ta-tenbah. Izviren historičen roman iz sedem-najstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naroči-

lih velja poštšina

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Prodajajo se v

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naroče skupno

najmanj deset iz-

vodov.

(37-43)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Tuji:

19. maja.

Pri **Slonu**: Koss, Wein-berger, Parmenter, Hiltreich, Wolf, Herz z Dunaja. — Ki-kel iz Maribora. — Popper iz Prage. — Galatia iz Pla-nine. — Lednik iz Podrede. — Prešern iz Koprivnice. — Sti-ger iz Celja. — Hirschler iz Siska. — Beyer iz Pariza. Pri **Malič**: Denk, Engel, Schwan, Harter, Dörfel z Du-naja. — Wutschel, Hacken-berger iz Stampfena. — Reich iz Barestelepa. — Ender iz Hamburga. Pri **južnem kolodvoru**: Schulze iz Lipskega. — Rieg-ler z Mirne. — Bruckner z Dunaja. Pri **avstrijskem cesar-j**: Koželj iz Laškega.

!Prav ugodna ponudba!

Dne 28. maja t. l. vršila se bode pod ugodnimi pogoji

prostovoljna prodaja na drobno posestva gradu „Brinje“ (Seitenhof)

pri deželni tabli uknjiženega. Posestvo je 18 km od Ljubljane oddaljeno in obsega grad s prostornimi gospodarskimi po-slopji, malinom v prav dobrem stanju in nad 70 oral zemlje. — Natančne ponudbe pove

Ljudevit Pour,
Brinje, pošta Šmarije pri Ljubljani.

(338-2)

Trgovski pomočnik

vojaščine prost, izurjen v trgovini mešanega blaga, želi mesta. — Ponudbe pod K. K. upravništvu „Slovenskega Naroda“.

(407-3)

Fin med v satovji

kilo 70 kr.; od 1 kile naprej pošilja se tudi po pošti. — Za čebelarje

pristni garantirani pitanec

v kositrenih škatljah po 5 kilo, a kilo 60 kr., (škatlja 30 kr.), pošilja se po pošti proti predplačilu ali poštenu povzetju.

OROSLAV DOLENEC

svečar,

(335-9)

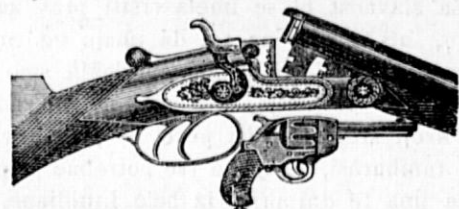
trgovina z voskom in medom.

JANEZ OGRIS

puškar

(341-7)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delav-nice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popra-vila po najnižjih cenah.

Cenike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Mej občno kmetijsko in gozdarsko raz-stavo na Dunaji — od 14. maja do 15. oktobra, oziroma do 1. novembra 1890 — izhaja

Land- und forstwirtschaftliche Ausstellungs-Zeitung.

Oficijelni organ glavnega odbora občne kmetijske in gozdarske razstave na Du-naji 1890.

S sodelovanjem mnogih in odličnih sotrudnikov vseh strok kmetijstva in gozdarstva ter kmetijske in goz-darske industrije.

Ureduje Hugo H. Hitschmann.

Vsak teden izide jedna številka v elegantni opravi, bogato ilustrovana in v obsegu 12-16 stranij velike osmerke. V vsaki številki je več podob, kakor načrtov razstave v rotundi in v razstavnem parku, podob znamenitih zgradb, zlasti posamičnih paviljonov in znamenitih razstavnih skupin, premo-vanih živalij, strojev, orodja itd., potem so v listu vse oficijelne objave o otvorenju, ustopnici itd., program razstave, vsakršni dnevni program, pro-grami (kacih štirideset) temporenih razstav, tekmo-valnih molž, vlačnih poskusov in raznih drugih primerjevalnih poskusov, konjskih dirk, mejnarodnih kmetijskih in gozdarskih kongresov, raznih ekskur-zij itd., nadalje večji ali manjši sestavki o po-samičnih skupinah, kolektivnih in posamičnih razstav, poročila o poprej navedenih vsakovrstnih prired-bah, o kongresu in ekskurzijah, manjše vesti o zanimivih dogodkih na razstavi in o obisku razstave, potem mnogovrsten feljton, kažipot skozi Du-naj za tuje obiskovalce, naznanila o veselicah in drugovrstni podatki, kateri zanimajo razstav-ljalca in obiskovalca, naj bode strokovnjak ali ne.

Naročnina za čas od 14. maja do 15. oktobra, oziroma do 1. novembra (okolu 25 številk) za Avstro-Ogersko gld. 5.—, za Nemčijo gld. 5.50, za inozem-stvo gld. 6.—. Posamične številke dobivale se bodo pri upravništvu, potem v lastnem pavilonu in pri prodajalkah srečk na razstavišču, kakor tudi v prodajalnicah časopisov po 20 kr. Zbirne mape (hkratu platnice) veljajo gld. 1.—. Naznanila za stolpec in millimeter 5 kr. (387-1)

Administracija

„Land- u. forstwirtschaftl. Ausstellungs-Zeitung“
Wien, I., Dominikanerbastei 5.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.